

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 21 (133)

15 Kasım 1974

BU SAYIDA:

1. TKP MK'nin SBKP MK'ne mesajı
2. Emperyalizme, NATO'ya karşı direnişler
3. İşçinin sendikasını seçme hakkı (Referandum) konusunda yeni gelişmeler
4. Sıkıyönetim yeniden uzatıldı
5. İşten çıkarmalar ve işçi direnişleri
6. Hükümet kuruldu

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ

MERKEZ KOMİTESİNE

Çok değerli yoldaşlar !

Türkiye Komünist Partisi, biz komünistler, Türkiye proleter-yası adına, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 57. yıldönümünü en derin, en ateşli duygularımızla selâmlarız. Bu büyük bayram hepimize kutlu olsun.

Büyük komşumuz Sovyetler Birliği komünist toplumu kurma yolunda dev adımlarla ilerliyor. Sovyet devletinin gücü, dünya capında otoritesinibiteviye artıyor. Uluslararası gerginliğin azalması, barış ve güvenliğin güçlenmesi yolunda Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin, özellikle Leonid İliç Brejnev yoldaşın sürekli girişimleri, ulusal bağımsızlık, demokrasi, sosyal kur-tuluş ve sosyalizm uğrunda savaşılan halklar için, bu arada halkı-mız için yenilmez bir güç kaynağıdır.

Türkiye Komünist Partisi,biz komünistler halkımızla,Türki-ye Cumhuriyeti'yle büyük komşumuz Sovyetler Birliği arasında en geniş,en iyi ilişkilerin kurulması yolunda savaştan geri durma-yacağız. Yüce Lenin'in partisi,yüce Lenin'in kurduğu devlet 57 yıl boyunca halkımızın şaşmaz dostu olduğunu göstermiştir . Biz, bu Sovyet dostluğunu gözbebeğimiz gibi koruyacağız.

Yaşasın Büyük Oktobr !

Yaşasın Sovyetler Birliği !

Yaşasın Sovyetler Birliği Komünist Partisi !

Yaşasın komünizm !

3 Kasım 1974

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

İ.BİLEN

EMPERYALİZME, NATO'YA KARŞI DİRENİŞLER

8 Kasında Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencileri, Amerikan emperyalizmini ve yerli işbirlikçilerini, saldırgan NATO'ya, emperyalizmin bär numuralı adamlarından sayılan Kissinjer'in Türkiye'ye gelişini protesto etmek için eyleme geçtiler. Protesto eylemlerine katılan binden fazla öğrenci, Kissinjer'in ziyaretinin, Yakın Doğu halklarının ulusal bağımsızlık ve sosyal ilerleme uğrundaki savaşlarını boğmak, Türkiye'deki işbirlikçilerin durumunu güçlendirmek ve halkımızın anti-emperyalist savaşını ezmek amacını güttüğünü belirttiler ve Amerika'nın Türkiye'deki askeri varlığına son vermek için verilen savaş sonuna kadar sürdürmeye hazır olduklarını açıkladılar.

ODTD'de başlayan bu anti-emperyalist direniş kısa bir süre içinde öteki Üniversite ve yüksek okullara da sıçradı. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Hukuk Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu öğrencileri de eyleme geçtiler. Öğrenciler, "Katil Kissinjer", "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun faşistler" pankartları taşıdılar ve yürüyüş boyunca hep bir ağızdan devrimci şarkılar söylediler.

İstanbul'da da gençler, NATO ve emperyalizme karşı yaygınlaştıran protesto gösterileri düzenlediler. "Hürriyet" meydanında toplanan binlerce genç, "Kahrolsun emperyalizm", "Ordu Kıbrıs'tan geri", "NATO ve SENTO'ya hayır", "İkili anlaşmalar bozulmalıdır", "Özerk üniversite" sloganlarını haykırdılar, halkı, gericilerin faşist komandoların saldırıları karşısında uyanık olmaya, birliğe çağırdılar.

Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları, 50 bin üyesi adına Başbakan Ecevit'e gönderdiği bir mektupta, Amerikayla imzalanan ikili kölelik anlaşmalarının bozulmasını, NATO'dan çıkılmasını ve

ordunun Kıbrıs'tan çekilmesini istediler. Örgüt üyeleri bu uğurda yürütülen savaşa faal olarak katılacaklarını belirttiler.

İşbirlikçi burjuvazi, ilerici gençliğin bu anti-emperyalist direnişini ezmek için sıkıyönetim komutanlığını, polisi ve faşist komandoları harekete geçirdi. Komandolar, tabanca, bıçak, taş ve sopalarla öğrencilere saldırdılar. Polis bu saldırıyı coplarla destekledi. Birçok öğrenci yaralandı, birçokları da hastahanelik oldu. Faşist komandoların bu kanlı saldırısı, polisin komandoları koruyup yurtsever gençleri coplaması karşısında işçiler öğrencilere yardıma koştular. İşçi-öğrenci cephesi kuruldu. İşçiler, öğrenciler, gençler saldırıları birlikte göğüslediler, polis ve faşist komandoları püskürttüler. Bu olay işçi-gençlik dayanışmasının pratikte uygulanmasının somut bir örneği oldu.

İşbirlikçi burjuvazinin polisi, faşist komandoların ilerici güçlere karşı uyguladığı bu kanlı saldırının tek hedefi, ülkemizin bağımsızlığı, egemenliği için emperyalizme karşı savaşan yurtsever gençliği saldırılar karşısında kendisini savunmak için silâha sarılmaya zorlamak ve böylece 12 Mart tipinden bir darbeye zemin hazırlamaktır. Komandoların başında bulunanların ve saldırılara katılanların, 12 Mart öncesi komando saldırılarını düzenleyen kişilerin olması, polisin olay yerine 3 saat bir geçikmeyle gelmesi, faşist komandoları koruması, saldırıya uğrayan devrimci, yurtsever öğrencileri tutuklaması bu gerçeği bir kez daha doğrulamaktadır.

Bu durum karşısında yapılacak iş, devrimci taktiğe ve stratejiye bağlı kalmak, zamansız silâhlı eyleme geçmemek, devrimci gençliğin anti-emperyalist direnişini işçi sınıfının savaşından ayırmamak, tam aksine bu yönde birliğin sağlanması için mücadele etmek gerekmektedir. TKP, anti-emperyalist ve bağımsızlık savaşında işçi-gençlik direnişlerinin birlikte, örgütlü bir biçimde yürütülmesi mücadelesinde yurtsever gençliğe doğru yolu göstermek-

ten hiç bir zaman geri durmamıştır ve bugün de durmuyor.

İŞÇİNİN SENDİKA SEÇME HAKKI (REFERANDUM) KONUSUNDA YENİ GELİŞMELER

Memleket çapında işçi sınıfının direnişi genişliyor. Güçleniyor. Dayanışma grevleri zincirleme gidiyor. Bu direnişlerin özelliği: ekonomik istekler yanında, işçi sınıfına karşı uygulanan baskı ve teröre son verilmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi, işçiye özgürce sendika seçme (referandum) hakkının tanınması gibi politik isteklerin yer almasıdır.

Çağdaş Metal-İş Sendikası Makine Kimya Endüstrisi Kurumunda yapılacak toplu iş sözleşmesine katılacak olan sendikanın saptanması için referanduma gidilmesi istendi. Bu konuda bir açıklama yapan sendika genel başkanı Fehmi Işıklar, bu işyerinde Çağdaş Metal-İş ile Türk Metal-İş olmak üzere iki sendikanın eylem göstermesinin patron yararına bir durum yarattığını belirtti ve bu duruma son verilmesi için referandumun gizli oylarla yapılmasını, işçiye özgürce istediği sendikayı seçme hakkının tanınmasını istedi. Türk Metal-İş sendikası ise işçilerin özgürce sendika seçme hakkına kesinlikle karşı çıkmakta ve bu yönde her türlü provokasyonlara başvurmaktadır. Çünkü bu sendikanın başında bulunan faşist MHP üyeleri, işçilere karşı komando saldırıları düzenleyen, faşist komando gruplarını eğitenlerdir.

İşçinin özgürce sendikasını seçme hakkının sağlanmasını eylem programına alan ve bu uğurda geniş bir kampanya yürüten TKP, referandumun şu koşullar altında yapılmasını önermektedir: Referandum fabrikada işçilerden kurulacak bir komisyonun kontrolünde, iş ye-

rinin dışında yapılmalıdır. Oylama salonuna polis,patron veya temsilcileri sokulmamalıdır. Referandum Komisyonuna işçiden yana sendikacılar,bilim adamları,basın ve yurtsever gençlik örgütleri temsilcileri de alınabilir. Referandum işçinin gerçek iradesini yansıtmalı,patronların sarı sendika ağlarının baskı ve dalavera olanaklarını ortadan kaldırarak koşullar altında gizli oy,açık tasnif yöntemi ile yapılmalıdır. Aksi takdirde referandum gerçek anlamını yitirir. TKP'nin bu görüşünü Adana'da Hacı Ömer Holdinge bağlı Tekstil Fabrikasında yapılan referandumda,patron yanlısı Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikasının kazanması açıkça doğruladı. Patronun maddi desteğine dayanan bu sendikanın sarı yöneticileri Tekstil-İş sendikasına oy verenleri işten atma tehdidiyle ve boş vaatlerle referandumu kazandılar.

SIKIYÖNETİM YENİDEN UZATILDI

Milli Güvenlik Kurulu sıkıyönetimin Ankara,İstanbul,Adana ve İçel illerinde bir ay daha uzatılmasını kararlaştırdı. Türk hükümetinin Kıbrıs saldırısıyla ilân edilen sıkıyönetimin sürekli olarak uzatılmasıyla güdülen tek amaç,işçi sınıfı ve halkının anti-emperyalist,ulusal bağımsızlık savaşını boğmak, talan düzenini sürdürmek ve işçi sınıfını politik savaşında başsız bırakmaktır. Sıkıyönetim,jandarma dipçeğinin,polis baskınlarının , terörün daha da yoğunlaşması demektir. İşbirlikçi burjuvazi varlığını sıkıyönetimlerle,terör ve baskılarla sürdürebiliyor. Bunun için de işçi sınıfına,devrimci güçlere,komünistlere karşı baskı ve terörü bütün şiddetiyle sürdürüyor. Anti-komünizmi alabildiğince körüklüyor. İşçi grevlerini yasaklıyor,lokavtları serbest bi-

rakıyor. Faşist biçimi iktidarların kurduğu "Devlet Güvenlik Sıkıyönetim Mahkemeleri yurtseverlere, halk çocuklarına ölüm ve ağır hapis cezaları kesmeye devam ediyor. Direnişe geçen işçilerin üzerine zırhlı araçlar sürülüyor, ilerici işçi ve sendikacılar tutuklanıyor. Fakat sıkıyönetim iktidarlarının bu terörü işçi sınıfının, halkımızın direnişi önleyemiyor, tam aksine daha da sertleştiriyor. Grevlerinin Sıkıyönetim Komutanlığınca ertelenmesini protesto etmek amacıyla Şeker Bankta çalışan sendika üyesi 10 işçi ölüm orucuna başladılar. Türkiye Basın ve Büro-İş sendikası genel başkanı Cevat Atılğan, ölüm orucuna başlayan arkadaşlarının desteklenmesi için tüm işçileri direnişe çağırdı.

TKP, ölüm orucuna yatan işçileri, halkımızın, ilerici kuruluş ve örgütlerin bu savaşını vargücüyle desteklemektedir. Bu savaşta sarı sendikacıları, oportünistleri, burjuvazinin bütün yamaklarını demaske ediyor, tüm devrimci güçleri eylem birliğine çağırıyor. TKP, bu savaşını Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinden esinlenerek sürdürmektedir.

İSTEN ÇIKARMALAR VE İŞÇİ DİRENİŞLERİ

- İstanbul'da Yıldız Topçular Porselen Fabrikasında 47 işçi, sendikalaşma hareketi nedeniyle işten çıkarıldı. Bunun üzerine 13 Kasım'da direnişe geçen işçiler, polis kordonu altında işten çıkarılan arkadaşlarının yeniden işe alınmasını sağlayıncaya dek direnmeye kararlı olduklarını belirttiler.

- Mersin Taşas Türk Ambalaj Sanayii işyerinde çalışan işçilerden 111'i, sendikaya üye olmaları nedeniyle işten çıkarıldı.

- Metal-İş sendikasının Türk Kablo fabrikasında 24 Ekim'de

başlattığı grev devam ediyor. Patronun işçi isteklerini reddederrek toplu sözleşmeye yanaşmaması üzerine direnişe geçen işçiler, "haklarımızı alıncaya kadar grevi sürdürmeye kararlıyız" dediler.

- Lâstik-İş sendikasının Londra Asfaltı üzerindeki Kausan Kauçuk Fabrikasında Eylül ayının başında başlattığı grev büyük bir dayanışma içinde sürdürülüyor. Maden-İş sendikasının Döküm-Ay Fabrikasında 10 Kasım'da başlattığı grev de devam ediyor.

İşçi sınıfının grevleri, direnişleri birbirini izlerken, bunalımların da derinleştiği, fiyatların durmadan arttığı bu yıl içinde uzayan grevlerin sayısı da diğer yıllardan fazla olduğuna tanık oluyoruz.

600 işçinin çalıştığı Elektrometal grevi 7 aydır sürdürülüyor. Bu grev 5 Nisan 1974'te başladı. Uzayan ikinci grev de Anadolu Döküm Fabrikasındaki grevdir. Bu grev 24 Nisan'da başladı. Kıbrıs olayları öncesi başlamış ve Kıbrıs saldırısı sırasında militarist klikle, egemen çevrelerle daha da bütünleşen Türk-İş yöneticilerinin tüm grevlerin ertelenmesi isteğine uymuyarak sürdürülen bir diğer grev de Ömür İşyerinde devam eden grevdir. Bu grev, 12 Temmuzdan bu yana aralıksız sürdürülmektedir.

HÜKÜMET KURULDU

Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk yeni hükümeti kurmakla kontenjan senatörü Sadi İrmağı görevlendirdi. Vaktiyle Nazi Almanyası'na hayran, faşist eğilimli, ırkçı bir politikacı olan Sadi İrmağın yeni hükümetle görevlendirilmesi, burjuva partilerinin, ülkeyi derin bir bunalıma sokan liderleri, bunun sorumluluğundan kurtulmak için ikinci plandaki adamlarını ön plâna çıkarmakla kamuoyunu yatıştırmak hedefini gütmektedirler. İrmak kabinesinde görev alan bakanların 11'i parlamentodan, 15'i de dışardan geti-

rılmıştır. Bu bakanların birçoğu sıkıyönetimci, terörcü Talû, Erim ve Melen hükümetlerine katılmış kişilerdir. Yani, 12 Mart'tan sonra demokratik, devrimci güçlere karşı uygulanan kanlı terörü, korkunç işkenceleri, kurşunlamaları, idamları, anti-demokratik faşist kanunları onaylayan ve uygulayan kişilerdir. Sadı İrmak hükümeti halkımızın hiç bir sorununu çözmediği gibi, sömür ve talan düzeninin, baskı ve terör mekanizmasının sürdürülmesini sağlamak için kurulan bir hükümettir. ^{Halkımız} Böyle bir hükümet istemiyor. Halkımız, anti-empyalist, demokratik haklardan, özgürlüklerden yana, enflasyonu, fiyat artışlarını durduracak, büyük tekellere, yerli-yabancı büyük sermayenin sömürüne karşı devrimci tedbirler alacak, halkçı reformları başaracak bir hükümetin kurulmasını istiyor. Bu da tüm demokratik güçlerin temsil edeceği bir hükümetin işbaşına gelmesini zorunlu kılmaktadır.
